

Kvantová teorie vědomí

Je možné, že základ naší duševní činnosti nevyplývá z nějakých elektrochemických reakcí, že naše myšlení není založeno na zpracování informací o okolním světě v mozku, ale že psychika všech živých organismů spočívá na mnohem elementárnější fyzikální podstatě. Znamenalo by to, že na psychiku a procesy v ní probíhající je nutno nahlížet jako na důsledek kvantových jevů, které se odehrávají v naší mysli.

Změněné stavy vědomí ukazují, že vědomí může vnímat i dění odehrávající se za hranicemi možností lidských smyslů. Toto je známo ze stavů OBE (Out of body experience), zejména z prožitků ve stavu klinické smrti. Vědomí se tak jeví nadřazené mozku a schopné existence i mimo něj. Jinak řečeno - lidská duše je nesmrtelná a tělo používá jen dočasně k činnosti ve hmotné realitě.

Zdá se nepravděpodobné, že by mozek pracoval na jiném principu než počítače, protože v podstatě vykonává stejné operace – přijímá impulsy od receptorů, zpracovává je a vysílá příkazy orgánům. Je vědecky prokázáno, že nervové vzruchy jsou v podstatě elektrické impulsy – změny potenciálu. Všechny informace proto musí mít základní digitální strukturu – jazyk počítače a mozku musí být stejný. Problém je v tom, že všechny pokusy o snímání informací z mozku se vždy projeví jen jako elektrické impulsy různé intenzity a frekvence, z nichž však nikdy nedokážeme přečíst co vlastně znamenají. Nevíme tedy, jak je informace v mozku zaznamenána a zda tam vůbec je zaznamenána. Srovnáme-li kapacitu mozku udávanou řádově ve stovkách GB, neliší se příliš od harddisku současného počítače, který by byl zaplněn filmovým záznamem o trvání pár stovek hodin.

Rozlišujeme-li u počítače základní složky HW a SW, tedy přístroj a programy, je možné konstatovat, že stejné základní dělení existuje i u každé bytosti – tedy tělo a duše. Obě složky mohou být na sobě nezávislé, avšak pouze spojením obou a dodáním energie vzniká živý jedinec. Počítač pracuje a bytost žije. Ve všech případech je základem nějaký program, což je souhrn informací a příkazů. U počítače ho připravuje programátor, u přírody Stvořitel.

Co je základním elementem hmoty se filosofové a vědci pokoušejí odhalit odnepaměti.

Aristoteles myslel, že vše je složením 4 prvků – země, vody, vzduchu a ohně, dnes bychom řekli, že se jedná o skupenství pevné, kapalné, plynné a plasmu. Démokritos zavedl nedělitelnou složku hmoty – atom. V minulém století jsme dospěli k elementárním částicím, z nichž jsou atomy složeny - protonům, neutronům, elektronům a dalším částicím, vznikajícím při nejrůznějších interakcích původních částic. U žádné částice však neznáme její podobu, ale pouze její předpokládané vlastnosti. Žádnou částici nelze žádným způsobem přímo pozorovat. To je stejná situace jako ve vesmíru, kde můžeme měřit vzdálenosti jen v nejbližším okolí sluneční soustavy, kde lze využít geometrie, všechny vzdálenější objekty jsou jen výsledkem výpočtu.

Chápeme-li „kvantum“ jako základní jednotku, která buď je nebo není a ukázali jsme, že každou informaci lze složit pouze s uspořádaných n -tic kvant, pokud jsme předem stanovili způsob kódování, je možné konstatovat, že vše ve vesmíru je vlastně zakódovaná informace. Každý atom je uspořádanou n -ticí základních elementů a způsob uspořádání charakterizuje vlastnosti atomu, tedy druh prvku obsažený v Mendělejevově soustavě.

Co je tedy lidské vědomí a kde je jeho zdroj? Ani dnes nemůžeme říci, zda zjištěné fyziologické změny v mozku jsou příčinou vzniku vědomí nebo důsledkem vlivu nějakého jiného faktoru na mozkovou tkáň. Jinými slovy, je lidský mozek generátorem vědomí nebo jeho interpretem? Tedy je zdroj vědomí mimo hmotné tělo? I význační filozofové, kteří se otázkou lidského vědomí zabývají, přiznávají nevědomost. Nevíme, jak vědomí funguje a jak vzniká. Vědomí nemůže být zcela nehmotné, musí být zcela materiální, jinak by nemělo možnost se projevit. Zatím neexistují experimentální metody, jak je přímo registrovat. Můžeme klidně říci, že vědomí je energetické podstaty. Vědomí v každém jedinci je pojátkem

mezi vesmírným vědomím a hmotou. A ještě odvážnější tvrzení je, že hmotu lze vědomím přetvářet. Dokonce bych řekl, že hmota je produktem vědomí. Svět je tedy iluze!

© Jan Pavlík 2. 6. 2012